

— Размѣни ми коня за най-хубавия волъ. Старецътъ си избралъ единъ волъ, поблагодарилъ и тръгналъ.

Върви дѣдо, а на срѣща му овчаръ пасе овце стадо.

— Здравей старче! Отдѣ така?

— Отъ богатия търговецъ.

— Какво ти даде той?

— Парче злато колко конска глава.

— Гдѣ е то?

— Размѣнихъ го за единъ конь.

— А гдѣ е коня?

— Размѣнихъ го за вола.

— Размѣни ми го за най-хубавата овца.

Взель старецътъ овцата, поблагодарилъ и си тръгналъ по-нататъкъ.

Върви той, а на срѣща му свинарь—свини пасе.

— Здравей дѣдо! Гдѣ ходи?

— Въ града при богатия търговецъ.

— Какво ти даде?

— Парче злато, колко конска глава.

— Гдѣ е то?

— Размѣнихъ го за единъ конь.

— А дѣ е коня?

— Размѣнихъ го за единъ волъ.

— А дѣ е вола?

— Размѣнихъ го за една овца.

— Хайде дай ми овцата пъкъ земи най-хубавото прасенце.

Избралъ си старецътъ прасенце, поблагодарилъ на свинаря и си заминалъ.

Върви си той, а на срѣща му продавачъ съ кошница на гърба.

— Добра срѣща дѣдо! Отдѣ така идешъ?

— Отъ търговеца въ града.

— Какво ти даде той?

— Парче злато, колко конска глава.